

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 października 2013 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący: SSO Bogdan Gierzyński

Protokolant: Maciej Gembarzewski

po rozpoznaniu w dniu 21 października 2013 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania Grupa (...) sp. z o.o. w W.

przeciwko Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki

o wymierzenie kary pieniężnej

na skutek odwołania Grupa (...) sp. z o.o. w W.

od Decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 13 lutego 2012 r. nr (...)

1. Oddala odwołanie;
2. Zasądza od Grupa (...) sp. z o.o. w W. na rzecz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 360 zł (trzysta sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Bogdan Gierzyński

XVII AmE 58/12

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 13 lutego 2012 roku, nr (...), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej przedsiębiorstwu (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., Prezes Urzędu Regulacji Energetyki orzekł, co następuje:

- 1) Przedsiębiorstwo – Grupa (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. naruszyło postanowienia art. 47 ustawy – Prawo energetyczne, bowiem stosowało ceny i taryfy, nie przestrzegając obowiązku ich przedstawienia Prezesowi URE do zatwierdzenia,
- 2) Odstąpił od wymierzenia Przedsiębiorstwu kary za działanie wskazane w pkt 1.

Przedmiotową decyzję w całości zaskarżył powód – Grupa (...) sp. z o.o. z siedzibą w W..

Zaskarżonej decyzji zarzucił:

1. Naruszenie prawa materialnego poprzez błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie przepisu art. 56 ust. 1 pkt. 5 oraz przepisu art. 47 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne, tj. przyjęcie błędnej wykładni, że pojęcie

stosowania cen i taryf bez przedstawienia ich Prezesowi URE do zatwierdzenia obejmuje także stosowanie cen i taryf przedłożonych wprawdzie Prezesowi URE do zatwierdzenia, lecz nie zatwierdzonych przez Prezesa URE i w związku z tym – błędne uznanie, iż Spółka stosowała ceny i taryfy, nie przestrzegając obowiązku ich przedstawienia Prezesowi URE do zatwierdzenia,

2. Naruszenie art. 2, 7 oraz 42 ust. 1 Konstytucji RP oraz art. 7 Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności poprzez zastosowanie wykładni rozszerzającej przepisu karno – administracyjnego, tj. art. 56 ust. 1 pkt. 5 Prawa energetycznego i w konsekwencji uznanie, że Powód naruszył postanowienia art. 47 Prawa energetycznego wbrew zasadzie sankcjonowania tylko takich czynów, które w chwili ich popełnienia stanowiły delikty administracyjne.

Powołując się na ww. zarzuty powód wniósł o uchylenie zaskarżonej Decyzji w całości, ewentualnie o zmianę zaskarżonej Decyzji w całości i wydanie orzeczenia co do istoty sprawy stwierdzającego, że w niniejszej sprawie powodowa spółka nie stosowała cen i taryf, nie przestrzegając obowiązku ich przedstawienia Prezesowi URE do zatwierdzenia. Powód ponadto wniósł o zasądzenie na jego rzecz zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz opłat skarbowych od pełnomocnictw.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany – Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wniósł o jego oddalenie i zasądzenie od powoda na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

Sąd Okręgowy – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

Grupa (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. jest przedsiębiorstwem energetycznym prowadzącym koncesjonowaną działalność gospodarczą m.in. w zakresie dystrybucji energii elektrycznej (odpis pełny (...) sp. z o.o. z siedzibą w W., k. 14 – 15 akt sprawy). W związku z prowadzoną działalnością na Grupa (...) sp. z o.o. ciąży obowiązek ustalenia taryfy dla energii elektrycznej, która podlega zatwierdzeniu przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki. Obowiązek ten wynika z art. 47 ust. 1 Prawa energetycznego.

W 2010 roku Grupa (...) sp. z o.o. w W. prowadziła koncesjonowaną działalność m.in. na terenie dwóch nieruchomości, w których położone są galerie handlowe, tj. galeria (...) w W. oraz galeria (...) w P.. Odbiorcami energii elektrycznej w ww. nieruchomościach są podmioty gospodarcze, które rozliczane są zaliczkowo z wykorzystaniem taryfy przedstawionej Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki do zatwierdzenia (pismo Grupa (...) sp. z o.o. w W., k. 5 - 7 akt adm.). Przedmiotowa taryfa została przedstawiona Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki do zatwierdzenia na dzień przed rozpoczęciem sprzedaży energii elektrycznej z jej wykorzystaniem. W przypadku galerii (...) w W. przedsiębiorca przedstawił Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki taryfę do zatwierdzenia w dniu 15 października 2010 roku, zaś rozpoczął sprzedaż energii w dniu 16 października 2010 roku (pismo Grupa (...) sp. z o.o. w W., k. 6 akt adm.). W zakresie galerii (...) w P. przedsiębiorca przedstawił Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki taryfę do zatwierdzenia w dniu 25 października 2010 roku, zaś rozpoczął sprzedaż energii w dniu 26 października 2010 roku (pismo Grupa (...) sp. z o.o. w W., k. 6 akt adm.).

W stosunkach z odbiorcami energii elektrycznej z ww. galerii handlowych Grupa (...) sp. z o.o. w W. wprowadziła w fakturach Vat zastrzeżenie zgodnie z którym w przypadku wydania przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki decyzji w sprawie innych wysokości stawek dystrybucyjnych (innych niż stosowane przez Grupa (...) sp. z o.o. w W.) faktury mogą zostać zmienione wyłącznie na korzyść odbiorców (faktury Vat, k. 25 – 53 akt adm.).

Ponadto „(...)” sp. z o.o. w W. prowadziło koncesjonowaną działalność również na terenie nieruchomości, w której położona jest galeria (...) w P.. W przypadku tej nieruchomości Grupa (...) sp. z o.o. w W. przedstawiła Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki taryfę do zatwierdzenia w dniu 25 lutego 2011 roku, zaś rozpoczęła sprzedaż energii z wykorzystaniem przedmiotowej taryfy w dniu 1 marca 2011 roku.

Decyzja Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, nr (...), zatwierdzająca taryfę przedstawioną przez Grupa (...) sp. z o.o. w W. została wydana 29 lipca 2011 roku (fakt bezsporny pomiędzy stronami postępowania).

W przypadku taryfy dla odbiorców z galerii (...) w W. i galerii (...) w P. stosowane przez Grupa (...) sp. z o.o. w W. taryfa okazała się wyższa w stosunku do taryfy zatwierdzonej przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki. Niezwłocznie po wejściu w życie zatwierdzonej taryfy Grupa (...) sp. z o.o. w W. zmieniła faktury Vat na korzyść odbiorców w sposób uwzględniający taryfę zatwierdzoną przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki. Są to fakty bezsporne pomiędzy stronami postępowania.

W stosunku do odbiorców z galerii (...) w P. stosowana przez Grupa (...) sp. z o.o. w W. taryfa okazała się niższa od zatwierdzonej przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki (fakt bezsporny pomiędzy stronami postępowania).

W tym stanie faktycznym Sąd Okręgowy – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do treści art.56 ust. 1 pkt 4 ustawy Prawo energetyczne karze pieniężnej podlega ten, kto stosuje ceny i taryfy, nie przestrzegając obowiązku ich przedstawienia Prezesowi URE do zatwierdzenia, o którym mowa w art. 47. Przepis powyższy jednoznacznie nakazuje Prezesowi URE nałożenie kary pieniężnej na pa podmiot, który stosuje ceny i taryfy nie przestrzegając obowiązku ich przedstawienia Prezesowi URE do zatwierdzenia, o którym mowa w art. 47. Określenie „nie przestrzegając obowiązku ich przedstawienia Prezesowi URE do zatwierdzenia, o którym mowa w art. 47” jednoznacznie odnosi karę do zaniechań w zakresie całej procedury określonej w tym przepie a nie jedynie ust. 1 tego przepisu. Oznacza to, że intencją ustawodawcy nie była penalizacja jedynie zaniechania przedsiębiorcy w zakresie samej czynności przedstawienia, gdyż byłoby to pozbawione sensu.

Obowiązek przedstawienia taryfy (w sytuacjach i przez podmioty określone w ustawie) nałożony został w celu zatwierdzenia, a nie wyłącznie w celu poinformowania organu o fakcie wprowadzenia nowej taryfy.

Słowo zatwierdzenie oznacza „nadać czemuś moc prawną lub uczynić coś obowiązującym” lub „oficjalnie zgodzić się na zajęcie przez kogoś jakiegoś stanowiska”. Oznacza to, że taryfa przedstawione i niezatwierdzona nie ma mocy prawnej, co wprost wynika z art.47 ust. 4 ustawy Prawo energetyczne.

Przesłanki do nałożenia kary określone w art.56 ust. 1 pkt 4 ustawy Prawo energetyczne zostają zatem spełnione zarówno gdy w ogóle nie zostanie przedstawiona Prezesowi URE taryfa do zatwierdzenia, jak również gdy taryfa taka lub ceny będą stosowane wcześniej niż w terminie wskazanym w art.47 ust. 4 ustawy Prawo energetyczne (por. Sądu Najwyższego z dnia 7 kwietnia 2004 r. III SK 30/04.).

Wykładania powyższa nie ma charakter ścisły a nie, jak sugeruje powód rozszerzający.

Podkreślić przy tym należało, że brzmienie art.56 ust. 1 pkt 4 ustawy Prawo energetyczne pozostaje niezmiennie od 2000 r. , zaś obowiązek i tryb przedstawiania taryf do zatwierdzenia od 2005 r. W tej sytuacji twierdzenia powoda, że kwestionowane przez pozwanego stosowanie cen nie przestrzegając obowiązku ich przedstawienia Prezesowi URE do zatwierdzenia w okresie pomiędzy 16.10.2010 r. a 1.09.2011 r. nie stanowiło w tym czasie deliktu administracyjnego nie odpowiada prawdzie. Nie można również mówić, że wykładania powyższych przepisów dokonana przez pozwanego była „nowa”, skoro potwierdzał ją m.in. Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 kwietnia 2004 r. III SK 30/04.

Zważyć ponadto należało, w rozpoznawanej sprawie Prezes URE nie nałożył na powoda kary, a zatem zarzut naruszenia art.56 ust. 1 pkt 4 ustawy Prawo energetyczne jest bezprzedmiotowy.

Z tych względów odwołanie należało oddalić wobec braku podstaw do jego uwzględnienia (art.479⁵³ § 1 k.p.c.).

SSO Bogdan Gierzyński